

Húsvét utáni VI. vasárnap délutáni kismisére.

Mártírok Királynéja

K.K.T. Isten jóságos kegyelméből megértük ebben az esztendőben is az év legszebb hónapjának, májusnak végét. Elröpült felettünk a virágos hónap minden varázsával. Vasárnap esténként összegyűltünk a világ többi Máriát tisztelő híveivel a Szűzanya oltára köré, hogy hallgassuk Annak tanítását, akiről az írás mondja: aki engem megtalál, életet talál és üdvöt merít az Úrtól, hogy mintázzuk, formáljuk annak lelki szépségét, akit csodálatos anyának mond a lorettói litánia. Eddigi májusi elmélkedéseinkben megcsodáltuk égi Anyánk szeretetét, köszönetet mondtunk a mindenkori segítő Szűznek, a bűnösök oltalmának ajánltuk magunkat, most szenteljünk egy elmélkedést annak az Édesanyának, aki szenvedni tud, és egyben annak a sok millió édesanyának, akik a hétfájdalmú Szűztől, a mártírok Királynéjától szenvedni tanulnak.

Nagy és csodálatos az anyai szeretet. És éppen azért, mert az édesanyák szereteténél nincs nagyobb szeretet az egész földön, nincs nagyobb fájdalom sem, mint az édesanyáké. Igazi anyai szívnek egyetlen öröme az ő gyermek, csak gyermeke boldogságának örül. De legnagyobb fájdalma ha látnia kell, hogy gyermekének szíve-lelke vérzik, gyermeke szenved. És minél nagyobb az anyai szeretet, annál nagyobb a megsebzett anyai szív fájdalma is gyermeke szenvedése fölött. Amint nem volt forróbb és tisztább szeretet anyai szívben, mint a szűzanyaéban, úgy nem is lehet mélyebb és keserűbb fájdalom sem, mint az, mely a legfenségesebb anyai szeretetből a boldogságos Szűz hét tőrrel átdöfött szívéből fakadt, teste nem vérzett, de vérzett szíve-lelke egész életen át, és ezzel érdemelte ki, hogy a szenvedőknek édesanyja, a vértanuknak Királynéja lett.

Kezdődött szenvedése ott a betlehemi éjszakán ahol mindenkitől kiutasítva szíve alatt isteni magzatával egy elhagyatott istállóban húzódik meg. Amikor megszüli gyermekét, ringó bölcső helyett csak egy kopott jászlat, párna helyett néhány maradék szalmát tud neki nyújtani. Más talán rettenetes átkot szórt volna a szívtelen városra, de ő keserű könnyekkel is talán a kilenc hónappal elszuttogott szavakat ismételi: Íme, én az Úr szolgálólánya vagyok, legyen nekem a te ígéd szerint. Aztán a keserűségbe öröm vegyül, az angyalok éneke, a pásztorok és a napkeleti bölcsek hódolata.

Az idő nem állt meg, eltelt a negyven nap, amikor a jeruzsálemi templomban az agg Simeon boldogan vette reszkető kajaiba a Megváltót. De a boldogságba fájdalom

vegyül. Elhangzik a sír szélén álló agg Simeon jövendölése: Íme a te lelkedet is tőr fogja átjárni. A Szűz Anya talán megrendült lélekkel suttogja ismét: Legyen neked a te igéd szerint.

Jeruzsálemből hazaérkezve meg sem pihentek, máris menekülni kellett Heródes haragja elől. Hét évi egyiptomi tartózkodás alatt, a száműzött hontalanság szegénységébe, nélkülözésbe is csak ezt rebeghette fájdalomtól hasogatott szíve: Legyen meg a Te akaratom. Íme én az Úr szolgálólánya vagyok , legyen nekem a te igéd szerint.

A Szűzanya tudta, hogy Ő a megváltónak édesanyja. Hiszen angyal jelentette ki neki. De ismerte az írásokat, a próféták jövendöléseit a Megváltó szenvedéseiről, hiszen édesanyja, Szent Anna taníttatta és magyarázta a kor legnagyobb ígérését a Megváltó eljövételéről. Tudta a jövendölésekből, hogy a Megváltó kezét lábát át fogják ütni szögekkel, keresztre feszítik, ecettel és epével fogják itatni. Ezért elgondolhatjuk, hogy a harminc év alatt, míg az Úr Jézus a családban élt, a Boldogságos Szűznek lelkét a fájdalom töre járta át, valahányszor kezeit és lábait látta isteni Fiának, mert tudta, hogy azt egyszer a simogató anyai kezek helyett durva hóhérkezek fogják kalapácsütéssel illetni.

Valahányszor táplálta isteni Fiát, önkéntelenül is eszébe juthatott, hogy egyszer majd ecettel és keserű epével itatják, és nem lesz aki egy pohár vízzel enyhítse fájdalmának gyötrelmeit. Aztán látta Fiát a kereszten, látta a kereszten de még hátra volt egy utolsó állomás, amikor szent Fia kihűlt testét anyai ölébe helyezték, hogy szívére szoríthassa halott gyermekét. Mennyire elmondhatta Jeremiás szavait: Ó ti mindnyájan ,akik által mentek az úton nézzétek és lássátok , vajon van-e nagyobb fájdalom, mint az enyém?

És miért engedte meg Isten, hogy a legszentebb anya annyit szenvedjen? Hogy szenvedésével fölülmúlja minden édesanya szenvedését, és így minden szenvedő édesanya bizalommal fordulhasson hozzá, mert koronája az égben az összes szenteké és vértanuké között a legszebben ragyoghasson. Hogy ő legyen a vértanuk, a mindenszentek Királynéja (2. Fájdalom által a mi édesanyánk is).

Keresztény édesanyák. Amikor gyermekeitekért szenvedtek, éreztétek meg, hogy szenvedésüket megszentelte a fájdalmas Anya. Amikor életetekben át kell szenvedjétek gyermekeitekért a Szűzanya szenvedésének egy-egy állomását, talán mikor gyermeked kihűlt testét utoljára öleled szívedhez, akkor álljon előtted a hőslelkű édesanya , az édesanyák mintaképe, a fájdalmas anya, aki Szent Fia keresztje tövében sem roskadt össze, hanem amint az evangélium leírja:” Áll a Jézus keresztje alatt az ő anyja Mária”.

A fájdalmas édesanyáéval együtt az édesanyák élete inkább szenvedés és fájdalom. Nektek többet osztott a szenvedésből az Úr Isten, mert titeket szeret inkább, mert életet adó művének folytatói vagytok.

Nekünk pedig a mártírok Királynéjának könnytől áztatott arca mellet lebegjen mindig szemünk előtt az édesanyák jóságosan szomorú arca. Azoknak az édesanyáknak az arca, akik egykor boldog örömmel ültek bölcsőink mellett, s amikor felnövünk aggódva lesik , vajon gyermekünk előtt nem a keresztút áll, gyermeküket nem kell-e elkísérni a keresztútra. S ha igen, akkor könnyezve ,sírva és zokogva, de a szenvedés viharától megtépzott lelkünk a fájdalmas Szűzanya , a vértanúk Királynéjának példájára hősiiesen járják a keresztutat velünk, hogy bátorítsanak, intsenek és figyelmeztessenek.

Vértanúk Királynéja, könyörögj érettünk és a hőslelkű édesanyákért. Ámen.